

Sygn. akt II Cz 441/13

POSTANOWIENIE

Dnia 23 września 2013 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Piotr Starosta (spr.)

Sędziowie: SO Irena Dobosiewicz

SO Wojciech Borodziuk

po rozpoznaniu w dniu 23 września 2013 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela: **Powiatowego Urzędu Pracy w S.**

przeciwko dłużnikowi: **Ł. W.**

o egzekucję świadczenia pieniężnego

w przedmiocie skargi dłużnika na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Świeciu M. W. polegającą na zajęciu rachunku bankowego w sprawie Km 1442/12

na skutek zażalenia dłużnika na postanowienie Sądu Rejonowego w Świeciu VI Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w Tucholi z dnia 12 kwietnia 2013 r., sygn. akt VI Co 385/13 o odrzuceniu zażalenia dłużnika na postanowienie z dnia 8 marca 2013 r.

postanawia:

I **prostować oczywistą omyłkę pisarską w oznaczeniu dłużnika w postanowieniu z dnia 12 kwietnia 2013 roku, poprzez wpisanie w miejsce nazwiska: (...), prawidłowego nazwiska: (...),**

II **oddalić zażalenie.**

Sygn. akt II Cz 441/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 kwietnia 2013 roku, w sprawie o sygn. akt VI Co 385/13, Sąd Rejonowy w Świeciu VI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Tucholi, na podstawie art. 370 k.p.c. i art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. oraz art. 767⁽⁴⁾ § 1 k.p.c., odrzucił zażalenia dłużnika na postanowienie z dnia 8 marca 2013 r. oddalające skargę dłużnika na czynność komornika sądowego polegającą na zajęciu rachunku bankowego.

W uzasadnieniu Sąd przywołał treść art. 767⁴ § 1 k.p.c. i wskazał, że żaden z przepisów Kodeksu postępowania cywilnego nie przewiduje zażalenia na postanowienie sądu wydane na skutek rozpoznania skargi na czynność komornika sądowego polegającą na zajęciu rachunku bankowego.

Zażalenie na postanowienie złożył dłużnik.

W uzasadnieniu podał, że należność wierzyciela egzekwowana jest wbrew woli dłużnika. Poza tym należność ta została umorzona przez komornika sądowego w 2008 roku. Egzekwowane zadłużenie powstało z przyczyn niezależnych od dłużnika, a kłopoty z jego spłatą wynikały ze złego stanu zdrowia dłużnika. Ponadto dłużnik podważył zasadność roszczenia dochodzonego przez wierzyciela.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie dłużnika nie jest uzasadnione, a zarzuty w nim zawarte nie zasługują na uwzględnienie.

Jak słusznie zauważył Sąd Rejonowy, zgodnie z art. 767⁴ § 1 k.p.c., zażalenie na postanowienie sądu przysługuje w wypadkach wskazanych w ustawie. W postępowaniu egzekucyjnym zastosowanie tego środka zaskarżenia jest możliwe w wypadkach wskazanych w przepisach szczególnych części trzeciej Kodeksu postępowania cywilnego. Ponadto stosownie do art. 394 § 1 k.p.c., który poprzez art. 13 § 2 k.p.c. znajduje zastosowanie również w postępowaniu egzekucyjnym, zażalenie przysługuje na postanowienia sądu kończące postępowanie w sprawie oraz pozostałych wypadkach enumeratywnie wymienionych w powołanym przepisie.

Postanowienie Sądu I instancji oddalające skargę na czynność komornika sądowego polegającą na zajęciu rachunku bankowego nie zostało *expressis verbis* wymienione jako zaskarżalne w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego dotyczących postępowania egzekucyjnego. Nie jest to także postanowienie kończące postępowanie w rozumieniu art. 394 § 1 k.p.c. Stąd też Sąd Rejonowy, na podstawie przywołanych przepisów, był zobligowany do odrzucenia zażalenia jako niedopuszczalnego.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy oddalił zażalenie na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

W rubrum postanowienia Sądu Rejonowego, na skutek omyłki pisarskiej zamiast prawidłowego nazwiska dłużnika: (...), wpisano nazwisko: (...). Z pism procesowych dłużnika oraz załączonych do nich dokumentów jednoznacznie wynika, że nosi on nazwisko W..

Wobec powyższego na mocy art. 350 § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. należało z urzędu sprostować tę wyżej opisaną oczywistą omyłkę w sposób wskazany w punkcie I sentencji postanowienia.